

سه‌مای مه‌ستی پیاویکی

سپی

یاسین برابم
(پواندن)

به‌سه‌ری ره‌ش له‌شار پۆیی، به‌سه‌ری سپی گه‌پایه‌وه‌ئو شاره‌ی تییدا له‌دایک بوو. له‌همان گه‌په‌ک خانوویه‌کی کۆنی کرپی، له‌شوینیکی دلگیر و به‌سه‌ر گه‌لییه‌کی قوول و سه‌رنج‌اکیش و تا چاویش هه‌ته‌ر ده‌کات و شاخی بالآ بلند و سه‌رسپی دیارن. ئیواران به‌ر له‌وه‌ی پۆژ په‌نگی لیمۆیی خۆی ون بکات، له‌به‌له‌کۆنه‌ی ماله‌که‌ی، له‌سه‌ر کورسییه‌کی لاستیکی سپی قریژگرتوو داده‌نیشیت. سه‌یری گه‌په‌ک و به‌شه‌دیاره‌که‌ی شار ده‌کات، ئهو شاره‌ی به‌هره‌کانی تییدا چه‌که‌ره‌یان کرد و ئیستاش بۆنی په‌لکه‌زێپینه له‌ده‌ست و په‌نجه‌کانی دیت. ئهو په‌نجه‌ی کانیاوی به‌هره‌ن و وینه‌ی یادگارییه‌کی لای ئه‌ومان بۆ ده‌گێریت‌وه. وینه‌یه‌ک نیشان ده‌دات، کۆمه‌له‌ به‌ردی وردی په‌نگاوپه‌نگی وه‌ک مروری، که‌ناری پووباری شار، جوان ده‌بینریت.

ئهو له‌ (سه‌مای به‌رده‌کان)، به‌رده‌کانی هینانه‌ گۆ. ئهو ده‌لت: من به‌ردی وردی پووباره‌کانم هینا و وینه‌م له‌سه‌ر دروست کردن و مانام پئ ده‌به‌خشین. به‌رده‌کان به‌زه‌بوون، تریفه‌ی مانگ و په‌نگی هیوا و پازی ئه‌وین و چێژی ماچ و باوه‌شی گه‌رم و چاوی ده‌ریایی و دلی خویناوی و ملوانه‌که‌ی زێپین. له‌سه‌ر پوو و سینگی به‌رده‌کان بیگه‌ردانه‌ ده‌په‌یفین و به‌کۆد و هیمایه‌کان، بینه‌ری په‌لکیش ده‌کرد. پیکیکی به‌سه‌ر کرد و که‌میک چاوی قوچاند و لێوی خواره‌وه‌ی گه‌زی و دیسان په‌ره‌یه‌کی تری یاده‌وه‌ری و خه‌یالی هه‌لده‌داوه. «من یه‌که‌م جار تابلۆکانم له‌نیو هۆل هیناده‌ر

و بردمنه نېو سروشت و شه قام. ئەز تابلۆم ئازاد كرد و تا هه موو كەس بە ئازادى بېينى. لېرە، لە باخچەى شار، تابلۆكانم بە دارەكانەو هەلئاسين و كردمن بە ميوهى جۆراوجۆر. بوون بە هەنارى يار و سېوى فالانتاين و گولئى ئال و چاوى دەريايى و ملوانكەى گيلاس و هيشوو و تىرئ و هەرميى زەرد، خۆيان نەمايش دەكرد و تام و بۆنيان دەبەخشى.

پيكيكى تر، ميژووى دوو سەدهى شارى خستەو ياد: «باپيرم، لېرە.» دەستىكى بۆ خوارەو هى شار دريژ كرد. «تۆپ و شير و تفەنگ و دەمانچەى دروست كرد. من سوودم لە بەهرەى ئەو وەرگرت و كەرسەكانى شەپم كرده نامير و كەرسەكانى ناشتى و جوانى و خۆشى و ئارامى دەروون. من تۆپم كرده فلچە و شيرم كرده قاميشى خۆشنووسين و تفەنگم كرده قەلەمى نووسين و دەمانچەم كرده كەمانچە.. با.. پى.. رم.. باپيرا! داھينەرى تۆپى كوردى. ئا.. لېرە.. لېرە.. ھەر ماوہ.. ماوہ.. ئەويش ھونەرمەند بوو.»

دەستىكى برد بۆ چەند پۆژنامەيەكى كۆنى ھەرزراو و وینەى گەچراو و شىواو. وینەى ئەو كيزۆلەيەى چا و پيگەوت و ماچى كرد، كە چەند ساليك پيش ئيستا لەگەل ئەو كارى مامۆستايەتى كردبوو. لە وینەكەدا لە تەنیشتيەو ھەستا بوو. ئەو.. ئەو.. ھەزارجار.. ماچم.. كرديە.. ھەزار.. جار.. زياتر..» وینەكەى بە ماچەكان تەركرد. «ھەموو شەو بە ديارى ھە دادەنیشم، سەيرى دەكەم.. شەكرە سېوہ.. شەكرە.. سېو.. ھەزار جار..» ماچىكى تىرى لە وینەكە كرد و پاش ئەو جارەش ديسان دەمى نا بە وینەكە و مووچ.. مووچ.. كچە ھەستاوھەكى

ناو وینەكەى ماچباران كرد.. «ئەوہ.. ئەوہ.. ئەمى كوشت!!»

دېرە شيعيرىكى ئەفيندارانى (نەزھەت)ى وت: (عاشقى پىوى تۆمە جانا ھيندە گريانم مەكە/ زۆر بە ئاھ و نالەمە ئيتىر پەريشانم مەكە)، يەكەم جارم بوو شيعەرەكە ببېسم. «نەزھەت عاشق بوو.. شاعير بوو.. من يەكەم كەس بووم، لېرە.. لېرە.. كۆرپىكم بۆ ئەو شاعيرە بەست.» وتم: «نەزھەت شاعيرە و عاشقە!! ئەو عاشق بوو.. منيش عاشقم، شيعيرى عەشقى ئەوم خويندەو، منيش عاشق بووم.. شيعيرى عەشقم نووسى.. بۆ چاوپرەشەكە.. پىرچ پەشەكە..» ديسان پەنجەى خستە سەر كچەكە.. «ئەوہ.. ئەوہ..» ماچىكى كرد و بە ھەنيەى خۆيەو هى نووساند. ئاھىكى قووليشى ھەلكيشا. «ئەوئ پۆژئ لېرەبوو بېينم، تۆقەشم لەگەل كرد» پىي وتم: «تۆ ھەماوى!» دەستى بۆ قاپى ميوەكە برد و دوو گيلاسى بەكلكەوہ باند كرد.. «ئەوہ جووتە گوارەى ئەوہ..» خستىيە دەم و ئاو و تەپايەتى بە ليوەكانيدا ھاتنە خوارەو و بە زمانى لىستىيەو. «ئەوہ شەرابى گيلاسى، دلى گيلاسىم تير دەكات.»

- «بازۆ! بازۆ! ديارى ديار. (فلاديمير نابۆكۆف)، لوليتا جوانە، لوليتاى بازۆم خويندەوہ.. جوانە.. ئەويش عاشقە!» بازۆش، ساليك زياتر بوو، يەكەم تۆبەرە شيعيرى خۆى گيرۆ كرد، لەسەر بەلئىنى مامۆستاي، تا مۆتيفەكانى بۆ دروست بكات. دەستى بۆ كاغەزەكانى سەر ميژەكەى دريژكرد بۆ ئەوہى بلئيت، ئەوہ مۆتيفم دروست كردوہ. كاغەزى چا بەسەردارزۆ، زەرد و پيس، شيعەرە تەواو نەكراوہكان، ھيلكارى و وینەى جۆراوجۆر و شىواو، بۆنى ئارەقە و چا و ھاپاوى نانۆكە

و كۆنە سەموونى گرمخاۋ و لە تابلۆى سوريالى
مامۇستا دەچوو.

خودى ژورەكەش، تابلۆيەكى سوريالى بوو.
لە ژورى (عەلى عاشق) دەچوو، ھەموو شت
لەوى گۆپەي، پەرداخ، پۆژنامە، كووپەي چا،
وايەرى مۇبايل، قەلەمى بى سەر، ليمۆى
كۆن، مۆزى شل و پەشبوو، چوكليت، نايلىن،
قوتووى بەتال، كيسەي گولەبەپۆژە، لەسەر
دۆشەك و مافوور بە بى نازى كەوتبوون.
(بريا)ش مردبوو، ئەو ھەندەي ئەو ژورە پاك
بكاتەو و پىكى بخاتەو. بۆ پۆژى دواتريش،
ھەمان كەلوپەل بە شىوازىكى تر، خۆى لە
تابلۆيەكى تر دەنواند.

- «مامۇستا وەللا لەبەر بۆنى ئارەقە و سىر
گۆپووم! چى دىكە، خاۋىن ناكەمەو.. بەسە..
ھەموو... جارئ.. وەك خۆى لى دەكەيتەو!!
كوو وا دەبى!!»

- «باشە، باشە، تەواو، با ئەو تەواو بى،
تەواو، چىتر.. نا.. خۆ.. مە.. وە.. شەوا
پىچىن، ھەوشۆيە! ناخۆمۆ، نا!»
ئاوپىكى بۆ لاي من دايەو: «بژى ئەتووا!
كورتە چىرۆك گرینگە. ئەتوو بنووسە، ئەمنىش
ئەخوينمۆۆۆۆۆۆ.»

دواى ئەوئەي وەك بلىي كەس گوئى لە
ئاخاوتنەكانى ئەو نىيە، دەيگوت:

- «بريا، كورپكى ژىرە! ئاگاتان لى بىت.
كوپى باشە. ئەمن دەخۆمەو، ئەو ناخواتەو،
وەك يەك سەلتىن.. ئەمن لۆخۆم دەخۆمەو،
پىنادەمە نامووسى كەس! لە مالى خۆم، من
(جان دەمۆ)م. بۆ خۆم دەخۆمەو.. شىعر
دەنووسم، خراپە ناكەم، كى دەلتى من خراپم!
بۆخۆم خراپم دەخۆمەو و تەواو.. دە.. خۆ..
مە.. وە..»

برياش، ھەموو مەترىك لە ئەو دووربوو،
گوئى لە ھەموو قسەكانى بوو:

- «وەللاھى مامۇستا! ھەموو شەوئى ئەو
بەزمەيە. بخۆو، بخۆو، بەس ئەوھاش نا،
پىي دەمرىت، بۆ لەشدروستيش خراپە، نابىنى
چت لى ھاتووه!»
- «ئەوئەي با بخۆمەو، تەواو.. چىتر.. نا..
خۆ.. مە.. وە..»

لەمىژبوو سميلى و پىدەكەي چاك نەكردبوو،
قژىشى ھاتبوو، پوخسارى پيش چاۋ نەبوو،
شويى دوورى ئەو، دووكانەي تەنىشتى مالى
بوو. شتى بەيتى و بخوات و تەواو. من وەك
قوتابىيەكى ئەو ھەميشە خۆشم دەويست و
ئىستاش ھەرخۆشم دەويت، بە قسە و وتەكانى،
بەكارە ھونەرييەكانى، بە بەھرە جوانەكانى،
سەرسام بووم. خەمى منىش، بۆ ئەو بوو ئەو
جەستەي زياتر خراپ نەبىت، خەمى ئەو مە
ئەو بەھرە جوانانەي ھەيە و فەرامۆشى دەكات و
ھەموو حەزى خۆى بۆ ئەو ئارەقە كۆكردىتەو.
ئالوودەيەكى بىتام. وەك خۆى دەلتىت: نزانم
بخۆمەو! كە سەيرى چاۋە مېھرەبانەكەي
دەكەيت، چ عەشقىكى جوان لە چاۋەكانى
دەتكى. من بۆ قۇناغى ناۋەندى دەگەپىمەو.
لەسەر پەحلىيەكى دارى پەق و تەق، ئاقلانە
دادەنىشم، گوئ دەگرم. (فانكوخ)م بىردىتەو،
كە گوئى خۆى دەبىت. پەيكەرەكانى مايكل
ئەنجىلو و تابلۆكانى بىكاسۆم دىنە بەرچاۋ.
ئاۋازەكانى بىتھۆفن و مۆزارتم لە گوئچكە
دەزىنگىنەو. ئەو چەند پىكپۆش و قۆز و جوان
بوو، بەو جوانىيەش، وانەي ھونەرى دەكردە
تابلۆ و موزىك و فلچە و بۆيە و پەنگ و كتىب.
- «من دەخۆمەو! (بىبەش) مەلابوو (زامدار)
يش دەيخواردەو، دوو براى جوان بوون.

(زێوهر) شیعریکی نووسی (من عارهق ناخۆم)،
 (بیکهس) یش هاورپیی ئه و بوو، پاش چه ند
 سالیکی، به رسفی دایه وه (عارهق دهخۆم).
 له شیعره که دا ده لئ: با بامیه و قبووری له
 گیانت نۆش بئ و منیش بۆ خۆم ئهخۆمه وه،
 (با من به عارهق تووشی زهره ر بـم). چه ند
 جوان بوون دوو شاعیر و دوو مامۆستای مه زن.
 بیکهس تا مرد ئاره قخۆریوو، وه سیه تی کرد که
 مرد به مه ی بيشۆن .. مه ی .. مه ی ..»
 پیکه نینییکی کرد و دواي دهسته کانی لیک
 خشاندن و دهستی راستی وهک گۆ نیشان دا،
 وتی:

- «مه ی و مه مک ههردووکیان خۆشن!»
 ئیمهش، پیکه نینه کانه مان له سه ر ئه و دوو
 په یفه، ئاوێزانی پیکه نینی ئه و کرد و ئه ویش
 پیکه یکی تری ئاودیوکرد.

دیواری ژووهره که، چه ند تابلۆیهکی دروستکراوی
 خۆی، که له خۆی زیاتر کهس به جوانی
 تینیاگه یشت، ئه وانیش بۆنی عه ره قیان گرتبوو.
 په نجه ی بۆ تابلۆیهکی درێژ کرد و به په نگه
 شین و چه ند فرچه یهکی به تابلۆکه دا هاتبوو،
 په نگه مندالیکیش ئه و شته ی پئ دروست
 بکریت. دوو سئ فلچه و بینه و بیه، که چی
 ئه و وهک دهقیکی فهلسه فی شرۆفه ی ده کرد.
 «خه لک له هونه ر تیناگات!» دهستیکی له
 سینگی خۆی دا. «من هونه رمه ند نیم، ها،
 پیاو نابئ ستایشی خۆی بکات، شاعیریش
 نیم، بازۆ شاعیره. ئه و ناخواتۆۆۆ. ئه من
 ئهخۆمۆۆۆ. وهک بیکهس گوتی: عارهق، ئه ..
 خۆ..م!»

- «بازۆ! ئه و شیعرا نه هی منن، بۆ خۆت
 بیه بیانخوینه وه، وینه ی هونه ریی تیدایه!»
 - «بریا ئاقله! ناهیلئ بخۆ .. مه وه .. گووو ..»

ناهه .. چی .. دیش .. ئه من .. ناخۆ .. مۆۆۆۆۆ.
 ته و اوووووو!!»

سهیری بوتله گه وه که ی کرد و به تالی
 کرد، گله یی له شووشه که ی ده کرد: «که می
 تیدایه!» ههستا، پاژا، به ولا و به ولادا ده که وت:
 «براده ره کانه م بئ وه فابوون! هه موو پۆستی
 گه وه ریهان هه یه، منیان به جیه یشت.»

دواي دانیشته وه، په نجه یهکی بۆ ئیمه درێژ
 کرد و به بزه یهکی شیرین: «بژئ ئه نگۆ!»
 دیسان هه لگێر و وه رگێری به هه ندیک وینه ی
 خۆی کرد. «ئه وانه من فییری زۆر شتم کردن،
 هه چیان نه ده زانی، ئیستا ده وله مند بوونه،
 ئه وان ماستاوچی بوون، منیان به جیه یشت.
 من عاره قخۆر بووم، عاره قخۆر، ئه وانیش
 ماستاوچی! من بۆ پاره له و شاره نارپۆم، با
 لیره بمرم، هه ر عاره ق دهخۆمه وه .. عاره ق.
 عاره قخۆر باشتر و پاکتره له ماستاوچی!!»
 مۆبایله شاشه شکاوه که ی، هه لگرت و بۆ
 بریای فری دا. مه یخۆره کانی شار چه ند جاریک
 له کاتی مهستی مۆبایله که یان دزیوه، به ناچار
 ئه وه ی هه لگرتبوو، تا سه ری مانگ دانه یهکی
 نوئ بکریت. «بژئ ئه تووا!»

- «جان ده مۆ، ئه ویش شاعیر بوو، ته نیا بوو
 له سه ر شه قام و چایخانه کان ده ژیا و عاره قی
 ده خوارده وه. شاعیر بوو به عاره قئ مرد.
 به س من شاعیر نیم! له سه ر شه قام و چایخانه
 ناخۆمه وه .. لۆخۆم لیره، له و ژووهر به هه شتییه،
 دهخۆمه وه .. وه کوو بیکهس وه سیه ت ده که م:
 به مه ی بيشۆن .. مه ی .. مه ی!»

- «بریا له گوگلی لئ ده. (جان ده مۆ).»
 ئه ویش به وشه ی «سه بی سه بی» وه لآمی
 دایه وه، سهیری مامۆستای ده کرد. قسه
 به نرخه کانی بۆنی عاره قیان گرتبوو. هه ناسه ی،

لیوه کانی، په نجه کانی، جله کانی، جیگه و ژووره که ی، یهک بون، بونیکي سارد، له بونی سیر و ماسی مردوو. نه و له ژووریکي شتیواو، له ناویدا، هونه رهنه نیک، شاعیریک، مه ست و داماو، عاشق و به عشق سووتاو، جه سته ی لاواز و زهره، پر برین و خه م و دهره. زووش کوخه یهک ده کات، خیزه ی له سینه ی دئ، نه خوش، نه خوش، عاره ق کوشتوویه تی. کات له گه ل نه و شیرین و به نرخ بوو، شهوی کورت ده کرده وه. که ویستمان مالئاوایی لئ بکهین، به پیزه وه هه ستاو ده سته ی راستی خسته سهر سینگ: «گهرده نم نازا بکهن، خو قسه ی هه لاهم نه کردا»

بریا له نیو جیگا که ی دریزی کرد و به تانیه که ی پیدادا، نه ویش له خوی پیچا، وهک بلایی سهرمای بیت، ده سته ی بلند کرد:

- «سبه ی شه و دیارین، دیارا!»

- «بریا له گوگلی لئ بده.»

- «من خراپه ی که سم نییه!»

- «بزی نه نگوا.»

- «دهرگا.. قه پات..»

- «بزی!..»

مامؤستمان به شه و سپارد و نه ویش له نیو مه سته ی و ته نیایی شه و، ناویزان بوو.

به یانی که له خه و هه ستام، مؤبایله که م کرده وه، نامه یه کی نه وهای بریا هاتبوو:

«سلاو! به داخه وه، مامؤستا به عاره ق

مردووه!!»

۲۰۲۰ پواندنز